

[Glistrup.]

ministeren bemyndiges til – efter at have haft en snak med landbrugsministeren – at sørge for, at der kan ske delvis refusion af merværdiafgift, dels for margarine, der sælges til direkte forbrug på hjemmemarkedet, dels for konsummælksprodukter m.v., bortset fra piskefløde og crème fraîche. Endvidere skal der selvfølgelig være noget statskontrol, der skal rende rundt og snuse i de forskellige virksomheder for nærmere at kunne gennemføre disse ting. Altså alt sammen noget, som umiddelbart må virke særdeles afskyeligt.

Hvad er det for en ordning med, at vi i en skattelov skal have, at det ikke skal være lovgivningsmagten, der fastsætter det, men at det er skatteministeren, der skal have bemyndigelsen? Hvad er meningen med at tale om delvis refusion? Er det sådan, at man skal sigte efter, at der måske kommer 2 pct. refusion, måske 8 pct., eller hvor skal det ligge henne?

Der er også disse afgrænsningsvanskeligheder, som man i allerhøjeste grad kan få, når man skal finde ud af, hvad der dækkes, når der i en lovtæks tekst står »konsummælksprodukter m.v.«. Hvad er »m.v.«? Ja, det eneste vi kan vide, er, at »m. v.« ikke er piskefløde og crème fraîche, men det kunne for den sags skyld både være bøger og underbukser og alverdens andre ting. Der er ikke nogen som helst, der fortæller os, hvad der ligger i ordene »m.v.«.

Det er altså med andre ord lovtæknisk en aldeles utilstedelig og dårlig ordning, man kommer og foreslår, og det er noget, som ganske givet vil give anledning til nok så mange vanskeligheder.

Når vi så videre ser på princippet i det, at man altså nu finder på, at man skal til at give tilskud eller momsfrigtagelse, hvordan man vil udtrykke det, vedrørende sådanne bestemte varegrupper, så ved vi, at dermed har vi åbnet op for en gold og lang og ufrugtbar debat, hvor enhver pressionsgruppe vil komme faren-de og sige: nu skal vi have vores ting ind i billedet. Vi har allerede haft besøg i udvalget af hr. Lembourn, der vil have bøger ind under fritagelsen. Nu var han tilstrækkelig godt kendt i folketinget til, at det ikke skete, men næste gang kommer vi ud for, at det er hotelmoms, der skal falde væk, og der kan selvfølgelig komme alverdens forskellige produkter, hvor enhver formand for enhver brancheorganisation kan finde et væld af årsager til, at man også vil have fritagelse.

Derfor har vi ganske betydelige betænkeligheder i fremskridtspartiet ved at stemme for ændringsforslag nr. 1, og vi vil i hvert fald meget gerne have, at ministeren uddyber det, som jeg har spurgt om, dels hvad der ligger i ordene »delvis refusion«, dels hvad der ligger i, at hans bemyndigelse også skal gå på noget, der hedder »m.v.«.

Når vi til trods for disse betænkeligheder alligevel, som det fremgår af betænkningen, i fremskridtsgruppen har bestemt os for at stemme for ændringsforslaget, så er det, fordi alternativet vil blive en endnu dårligere ordning, hvor der vil være endnu flere afgrænsningsvanskeligheder, endnu flere problemer, fordi man har en tekst, der omfatter endnu flere varegrupper. Derfor er ændringsforslaget – hvor lovtæknisk dårligt, sagligt afskyeligt og finanspolitisk fejlrettet det end er – dog mindre galt end det, som blev resultatet ved afstemningen ved anden behandling.

Løsningen på det problem, der er tale om, med at give social kompensation ligger jo så ganske åbenbart i en forhøjelse af det skattefri bundfradrag, som vil virke med ensartede beløb for alle indtægtsgrupper. Når jeg fastslår det, så er det, fordi der i den offentlige debat har været en hel del misforståelser om det.

Det var på den måde, man skulle have ordnet problemet vedrørende ændringsforslag nr. 1, men det har man altså ikke gjort, og så må vi sige: det her er noget mindre dårligt end det, folketinget vedtog ved anden behandling, og derfor vil vi stemme også for det og med andre ord for alle tre ændringsforslag.

Bollmann (CD):

For at der ikke skal herske tvivl om CDs stilling til det ændringsforslag, som lige har været omtalt, skal jeg blot sige, at vi fortsat støtter det af regeringen oprindelig fremsatte forslag, hvorefter også rugbrød og f. eks. ost var med i tilskudsordningerne. Vi har fortsat meget vanskeligt ved at se, at både rugbrød og ost skulle være luksusvarer, og jeg kunne da godt tænke mig at spørge, om det er, fordi man er bange for, at for stor en del af rugbrødet spises af rideheste, eller om det er de her 1¹/₂ eller 2 pct. franske oste, der ødelægger hele det forslag, eller hvad der nu er årsagen.

Vi kan ikke støtte det ændringsforslag, men vi skal ikke forlange afstemning, idet jeg jo kan se, at et flertal anbefaler ændringsforslaget.